

Mr

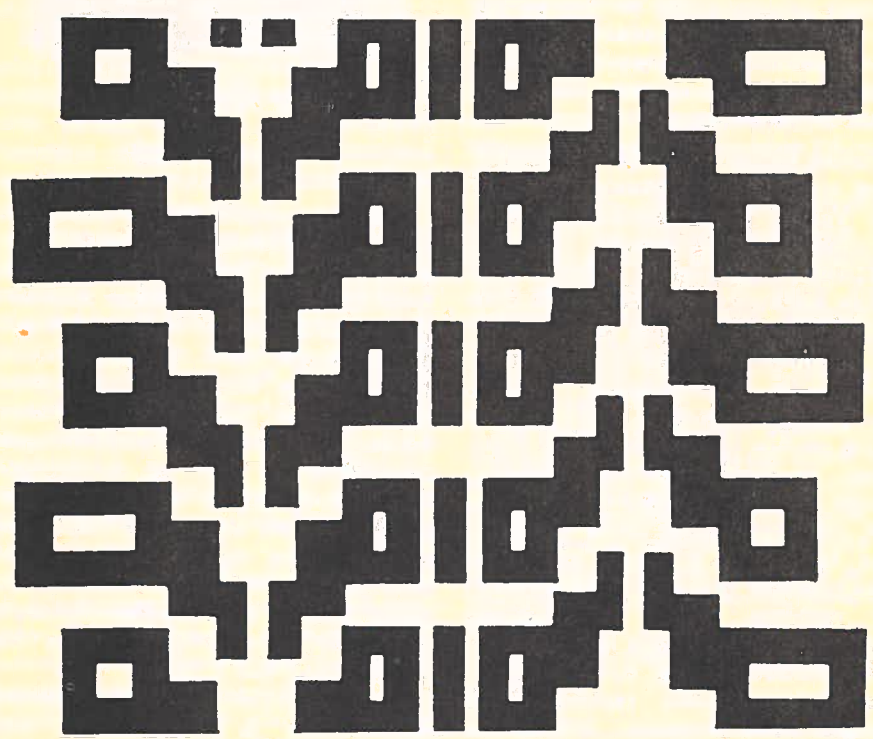
AUTOTEKNIKKOJEN

uutisia

N:o 4

1960

Tämä jälki tunnetaan Suomen teillä
hakkapeliitta **NOKIA**

Vuosi vaihtuu

Vuoden vaihteen kynnyksellä haluamme lausua parhaat kiitoksemme kaikille yhdistyksemme jäsenille ja toimihenkilöille vuoden kuluessa suoritetusta uut-terasta työstä. Uskomme, että sen työn tulokset ovat paitsi aatteellisesti myös numerollisesti arvioitavissa sitten kun seuraavassa liittokokouksessamme jou- dumme näihin asioihin palaamaan.

Toivotamme parhaita menestystä ja reipasta toimintamieltä almanakan leh- den kääntyessä osoittamaan uuden vuo- den alkamista. Tuokoon myös uusi vuosi meille hyviä aatteita sekä intoa niiden toteuttamiseksi.

Vuoden vaihte tahtoo yhdistystoimin- nassa muodostaa eräänlaisen kuolokoh- dan. Vanhan vuoden päättäminen, vuo- sikokouksen valmisteleminen ja ajatus tehtävien mahdollisesta siirtämisestä toisten suoritettaviksi ovat sellaisia teki- jöitä, jotka huomaamatta johtavat vuo- den ensimmäisten kuukausien hyvän toi- mintakauden menettämiseen. Vaikka- kin edellä mainituissa tehtävissä on paljon puuhaa silloin, kun kaikki suori- tetaan muutenkin kiireisen työpäivän jälkeen eräänlaisena puhdetyönä, jäänee siitä ajatuksen verran aikaa suunnitel- mien tekemiseen ja niiden alustavaan toteuttamiseen jo vuoden ensimmäisten- kin viikkojen aikana. Nimenomaan kurssitoiminnan kannalta tämä on huo- mioon otettava seikka, koska pari en- simmäistä kuukautta tahtovat tässä mielessä kulua hukkaan. Yhdistyksen johtokunta voi lisäämällä yhden asian esityslistaansa antaa vauhtia myös alku- vuoden kurssitoiminnalle.

Aarno Linnapuomi
50-vuotias

Liittomme puheenjohtaja, huoltopääl- likkö Aarno Linnapuomi täyttää helmi- kuun 7. päivänä 50 vuotta. Hän on syn- tynyt Riihimäellä, suorittanut keskikou- lun Mikkelin lyseossa vv. 1922—27 sekä autonasentajakurssin Ammattienedistä- mislaitoksessa Helsingissä. Teknikoksi hän valmistui suoritettuaan Helsingin teknillisen koulun konerakennusosaston oppimäärän vv. 1937—40. Ford-huolto- koulun kouluttajaksi hän valmistui sa- moihin aikoihin eli vv. 1938—40. Opin- tojaan hän on täydentänyt pitkäaikai- sella itseopiskelulla sekä suorittamalla alaan liittyviä opintomatkoja Euroopan eri maihin. Reserviupseerikoulun hän suoritti Viipurissa v. 1932.

Työskenneltyään eri konepajoissa, korjaamoissa ja huoltoasemilla sekä oltuaan osakkaana ja teknillisenä joh- tajana eräässä takomo- ja korjauspa- jassa hän tuli v. 1938 Oy Ford Ab:n

palvelukseen toimien huoltokoulun kou- luttajana, matkatarkastajana ja julkai- suasioiden hoitajana vuoteen 1955, mistä lähtien hän toimii yhtiön huoltopäällik- könä.

Linnapuomin kiinnostus moottoreihin heräsi jo kouluaikoina. Autoalalle hän antautui asentajakoulutuksensa jälkeen suorittaessaan asepalveluksensa Huolto P. 2:n Autokomppaniassa Viipurissa. Luonnollista oli, että myös sotien aika kului autonmerkeissä. Talvisodassa hän toimi autokomppanian joukkueenjohta- jana ja päällikkönä ja jatkosodassa autokomppanian päällikkönä. Hänet ylennettiin kapteeniksi v. 1941.

Osastopäällikkö Linnapuomi on aina ollut kiinnostunut autoalan koulutusky- symyksistä. Niinpä hän on vuodesta 1946 alkaen toiminut tuntiopettajana Helsingin teknillisessä oppilaitoksessa, oppiaineinaan auton sähkölaitteet ja autoteknilliset laboraatiot.

Liittomme koulutustyöhön on Linna- puomi antanut runsaan ja arvokkaan panoksen. Helsingin Autoteknillisen Yhdistyksen jäseneksi hän liittyi v. 1943, toimi yhdistyksen sihteerinä v. 1948 ja puheenjohtajana vv. 1949—57. Hän on Helsingin Autoteknillinen Yhdistys r.y:n ja Autokoulunopettajain Liitto r.y:n kunniajäsen. Autoalan Keskusliitto r.y. on antanut hänelle kultaisen ansiomer- kin ja Suomen Autoteknillinen Liitto r.y. ansiolevykkeen.

Suomen Autoteknillisen Liiton piiris- sä Linnapuomi tunnetaan selkeäsana- sena luennoitsijana, Autoteknikkojen kirjeopiston suunnittelijana ja sen toi- minnan valvojana. Omakohtaisen luen- totoimintansa ohessa hän on laatinut jäsenyhdistyksille luentorunkoja sekä avustanut Suomen Autolehteä teknilli- sin kirjoituksin.

Liiton hallitukseen on Linnapuomi kuulunut vuodesta 1949, ja liiton pu-

JÄSENLUETTELOISTA

Monet jäsenyhdistyksistämme pitävät jäsenluettelonsa hyvässä aakkosjärjes- tyksessä, mikä on aivan oikein. On kui- tenkin eräitä yhdistyksiä, joiden jäsen- luettelosta saa sen käsityksen, että siellä jäsenet pidetään numerojärjestyk- sessä eli liittymisjärjestyksessä. Nume- rojärjestys on kuitenkin hankala jo luettelon pitäjälle itselleenkin, ja silloin, kun numerojärjestyksessä olevaa jäsen- luetteloa joudutaan vertaamaan aakkos- järjestyksessä olevaan, sen haitat tule- vat korostetusti esiin.

Onhan selvää, että mies muistaa ni- mensä, mutta rohkenemme lyödä vetoa kymmenen yhtä vastaan, että kylmil- tään kysyttynä korkeintaan 2 % yhdis- tyksen jäsenmäärästä muistaa liittymis- numeronsa.

Kun liitosta on saatavana jäsenkort- teja maksutta, rohkenemme toivoa, että kaikki yhdistykset siirtävät aakkoselli- seen jäsenkortistoon. Se tekee jäsen- luettelon käsittelyn paljon helpommak- si, ja esimerkiksi tämän tiedotuslehtem- me osoitteiden vertailukin menee silloin ”kuin tyhjää vaan”.

Kortistosta on liittoon lähetettävään jäsenluetteloon helppo saada kaikki tar- vittavat tiedot syntymäaikoja myöten. Sellaisen jäsenluettelon perusteella on helppo hoitaa merkkipäiväpalvelua ja välttyä kysymyksiltä, miksi sen ja sen kaverin nimi puuttui merkkipäiväluet- telosta.

Uusi vuosi tuonee tässä kohden kor- jauksen.

heenjohtajana hän toimii vuodesta 1958 alkaen. Lisäksi hän on liiton adusta- jana Autotieto Oy:n hallituksessa ja Suomen Autolehden toimituskunnassa.

KURSSITOIMINNASTA

Syyskauden kurssitoiminnalle antoi oman vivahteensa se liittohallituksen päätös, että dieselkursseille myönnetään taloudellista tukea. Tästäkö syystä valmistä lienee johtunut, että kahta poikkeusta lukuunottamatta koko kurssitoiminta meni dieselin tuntumassa.

Hyvää asiaahan siinä jauhettiin, eikä sittenkään liikaa, mutta vaikeutensa se toi esille siinä, että "se yksi mies" ei millään ehtinyt repeytyä joka yhdistykseen, vieläpä samanaikaisesti. Toivottavaa olisikin, että yhdistykset hyväksyisivät enemmän vaihtelua tässä suhteessa, koska kaikki kurssit kuluneenakin syksynä ovat kaikki puolin onnistuneet. Tämä ei tietenkään tarkoita "sen yhden miehen" yli heittämistä, vaan sitä, että hän itsekkin toivoisi joskus saavansa pitää sunnuntaita. Ja olisihan kurssitoiminnallemme eduksi kasvattaa myös "se toinen mies" ja ehkäpä kolmaskin, sillä sanotaan, että vara ei venettä kaada. Voihan käydä niin, että sillä yhdellä on force majeure. Silloin olisi hyvä, että "se toinen mies" tunnetaan.

Mutta antakaamme välillä tilastonkin puhua. Seuraavat kurssit järjestettiin syyskaudella:

22—23. 10.	Kajaani	diesel	Niiranen	35
22—23. 10.	Kuopio	diesel	Salmelainen	61
29—30. 10.	Jyväskylä	diesel	Salmelainen	110
29—30. 10.	Riihimäki	diesel	Niiranen	29
29—30. 10.	Vaasa	sähkö	Lappalainen	84
13. 11.	Pori	diesel	Halonen	30
19—20. 11.	Lahti	diesel	Salmelainen	68
26—27. 11.	Rauma	diesel	Salmelainen	45
4—4. 12.	Seinäjoki	sähkö	Lappalainen	43

Oppilaita 505

Suomen Autolehden tilaukset

Suomen Autolehti on pyytänyt meitä kiittämään niitä yhdistyksiä, jotka jo ovat lähettäneet vuoden 1961 tilauslistansa. Samalla on lehden taholta lausuttu, että niille jäsenillemme, joiden tilausta ei ajoissa uusita, tullaan lähettämään vain N:o 1/61, minkä jälkeen Suomen Autolehden saapuminen lakkaa.

Suomen Autolehti on piristynyt, nimenomaan sen teknillinen osuus on huomattavasti entisestään lisääntynyt. Olisi vahinko, jos lehden tulo keskeytyisi.

Vanha konsti on parempi

A. Joko olet hankkinut autokompassin?

B. En vielä. Minusta tuntuu, että meidän on ainakin toistaiseksi ajettava maantietä myöten.

Oppilasmäärät noudattavat näillä paikkakunnilla yleensä saavutettuja lukuja. Kurssien kesto aika on ollut 9—12 tuntia.

AUTOALAN SÄHKÖOPPI

Liittomme julkaisema kurssikirja, Autoalan sähköoppi, on Kauppa- ja teollisuusministeriön ammattikasvatusosaston hyväksymä kirjekurssi sidottuna. Se vastaa autosähköasentajalta vaadittavaa I ja II suoritusta.

Helppotajuinen tekstinsä ansiosta. Autoalan sähköoppi antaa lukijalleen paljon. Se sopii alottelijalle, mutta auttaa myös ammattimiestä.

Kirjan hinta, 1.900:—, on halpa sen antamaan hyötyyn verraten.

SUOMEN AUTOTEKNILLINEN LIITTO r.y.

Meritullinkatu 13 A, Helsinki

Toimihenkilöt kertovat

LAHTI:

Syystoiminta aloitettiin yleisurheilukilpailulla, joka pidettiin yhdistyksemme jäsenten ja autokorjaamoiden liikkeiden välisenä kilpailuna. Kilpailun ylivoimaiseksi voittajaksi tuli Siltasen Autokorjaamo, joka vei kiertopalkinnon omakseen.

Kuukausikokoukset on pidetty säännöllisesti joka kuukauden toisena keskiviikkona. Ensimmäinen pidettiin syyskuussa, jolloin ohjelmassa oli palkintojenjako edellä mainituista kilpailuista, selostus autoteknikkojen kesäpäiviltä, sen pitivät ins. Hovi ja tekn. Kinnunen.

Lokakuun kokouksessa oli Firestone renkaista luento, elokuva tehtaista ja valmistuksesta. Ohjelman järjesti Pentti Grönroos Oy Lahdesta, joka ohjelman jälkeen tarjosi osanottajille oopperavolleivät ja olutta.

Marraskuun kokouksessa dipl.ins. Mauri Kurki-Suonio esitelmöi Volkswagenista sekä esitti filmejä. Marraskuussa pidettiin myös menestyksellinen dieselkurssi. Joulukuussa pidettiin pikkujoulujuhla perhejuhlanä. Meillä oli hyvä ohjelma aina Leila & Inveniusta myöten. Joulukuun kokouksessa oli myynti-

päällikkö Erkki Talikan esitelmä matkaltaan Neuvostoliittoon, jossa hän oli ollut Konela Oy:n stipendiaattina. Osanottajia on kokouksissa ollut keskimäärin n. 30 % jäsenmäärästä.

Mitä ensi vuoden näkymiin tulee, niin ensimmäisenä tavoitteena on tietenkin vuosikokous. Kalastuskilpailu Jyväskylän teknikoitten kanssa on myöhemmin keväällä ohjelmassa, järjestelyvuoro on tällä kertaa Lahdella. Kurssiin se tietysti pitää myös kevätkaudella järjestää, tällä kertaa ehkä sähköstä, josta ei pitkään aikaan ole puhuttu mitään. Vanhalla johtokunnalla on tarkoitus pureksia asia valmistavasti, että uusi saa vain painella nappeja, ja asia pyörii. — E. T.

PORI:

Meillä on toiminta kulkenut jo aikaisempina vuosina viitoitettua latuaan. Me pidimme alkaiskurssit, jotka kestivät puolitoista kuukautta. Osanottajia oli kohtalaisesti, vaikka tällä kertaa saikin sen käsityksen, että kurssimme ympärillä oli hiljaisempaa kuin aikaisemmin, mutta siinäkin on tietysti heilahteluja puoleen ja toiseen. Toisena pidettiin dieselkurssi asentajille ja kuljettajille, ja siihen oli osanotto reippaampaa. Dieselkurssin tiimoilta tehtiin se havainto, että ne mainoslehtiset eli kirjeet, jotka lähetetään eri kohteisiin, näyttävät tuottavan parhaan tuloksen. Työnantajat suhtautuvat yleensä myönteisesti kurssitoimintaamme, jopa maksamalla työntekijöitensä osallistumismaksut. On vain valitettava, että kaikki työntekijät eivät tätä saamaansa etua arvosta. Tietoahan se on ilmaiseksikin saatu tieto.

Kuukausikokoukset meillä on ollut normaaliin tyyliin. Niissä on ollut tek-

Aatos Kikka ja vakuutukset

Ystävämme ja lehtemme ansioitunut avustaja Aatos Kikka astui pitkästä aikaa toimistoomme. Hän liikkui näennäisen rauhallisena, vaikka hänen silmissään oli jännittynyt ilme kuin hyökäämään asettuneella kissalla.

— Onpas siitä aikaa, kun viimeksi poikkesit. Mitä kuuluu?

— Ainahan sitä kuuluu, vaikka ei niin hyvääkään, tokaisi Kikka.

Hän oli kuin atomipommi, joka lähtö-

nillistä ohjelmaa, ja luennoitsijoina on koetettu käyttää "vierasta verta", sillä "kukaan ei ole pappi omalla maallaan", sanotaan.

Pikkujoulujuhla vietettiin raumalaisien ollessa vieraina. Se oli mukava yhdessäolon hetki, jossa muisteltiin menneitä ja tuumittiin uusia.

Niin, naisjaosto meillä on toiminut oikein ripeästi, mistä on lausuttava kiitos ja kunnia. Siitä on ollut paljon hyötyä yhdistyksemme toiminnalle.

Mitä tulee kevätpuolen toimintaan, niin siinä on sama juttu kuin syystoiminnassa. Kurssitoiminta siinä tulee pääaiheena olemaan, missä laajuudessa, sitä on vaikeata mennä sanomaan, mutta ainakin yhdet alkeiskurssit ja mahdollisesti asentajille jotkin jatkokurssit.

Seuraava kokous meillä pidetään tammi-kuun kolmantena. Luennoitsijaksi tulee Helsingistä dipl.ins. Veikko Leivo, ja hän esitelmöi auton renkaan ja tien välisen kosketuspinnan vaikutuksesta auton sivuluistossa. — E. R.

telineellä odottaa laukaisua. Kysymyksemme oli ilmeisesti se laukaiseva tunnussana.

— Ajatteles nyt, alkoi ystävämme, jos sinä polttaisit talosi ja menisit vakuutusyhtiöön vakuutussummaasi nostamaan, niin rahatta jäisit ja linnaan joutuisit.

— Sehän on aivan oikein, eihän omaansa sen paremmin kuin toisenkaan omaisuutta saa tahallaan tärvellä.

— Mutta autoilija, innostui Kikka, hän senkuin "täysvakuutuksensa" turvin ja hihnalla köytettynä ajaa huolettomasti, tekee kolareita ja menee sitten vakuutusyhtiöön nostamaan rahaa. Niin se sieltä tulee kuin Hackmannista, vaikka nostaja olisikin syyllinen. Ja vakuutusmaksut vain nousevat.

— Aiheuttavatko sitten ns. täysvakuutuksen omistajat enemmän vahinkoja kuin muut? Ja vaunuvahinkovakuutushan on erillinen.

— Joo, erillinenhän se on, mutta jos sen aiheuttaman huolettomuuden johdosta tulee enemmän vahinkoja, niin kai ne liikennevakuutuksetkin nousevat. Vakuutusherrat kyllä sanovat, että ei ole tehty tilastoa näiden täysvakuutettujen syyllisyydestä enempää kuin syyttömyydestäkään. Sietäisi kyllä tehdä ja tutkia.

— Minusta alkaa tuntua siltä, että olet ajanut kolarin, huomautimme. Se olisi kuitenkin pitänyt jättää tekemättä, sillä se oli kuin öljyä liekkiin.

— Minä? En minä sitä ajanut, vaan se toinen, joka vasemmalta työntyi eteeni — ja liukas keli — tee siinä siten jotakin.

Nämä katkonaiset, Aatos Kikan ajatuksissaan täydentämät lauseet selvittivät meille asian.

— Koko etupää siinä meni, selitteli Kikka, ja kaveri heti syyttelemään mi-

nua ja valittelemaan, että menee bonukset. Kas kun ei ennen kulmaa niitä huomannut. Mutta kun olisi ollut vain tavallinen liikennevakuutus pojalla, niin kyllä olisi katsonut, ennen kuin painoi kaasua. Kunhan vain silloin tällöin maksaa muutaman kymmentuhatta markkaa korjauskuluja, joita ei voi periä vakuutusyhtiöltä, niin lompakko ohjaa aivotoimintaa siihen suuntaan, että huomiokyky paranee ja varovaisuus kasvaa. Se on tehokasta liikenneturvallisuustyötä!

Siinä on kanssa yksi epäkohta siinä liikenneturvallisuustyössä tai paremminkin sen rahoittamisessa. Vakuutusmaksuista menee määräprosentti tähän tarkoitukseen, ja mitä enemmän tapahtuu kolareita, sitä suuremmiksi nousevat vakuutusmaksut ja sitä enemmän tulee rahaa liikenneturvallisuustyöhön. Se on vähän sama juttu kuin siinä karrikoitdussa "viinaketjussa": mitä enemmän juot, sitä enemmän rahaa raiittuustyöhön, ja kiitos juomareille, että tätä työtä riittää.

Kyllä liikenneturvallisuustyö olisi rahoitettava valtion pussista, niin ei kukaan pääsisi pilallemaan, että se on riippuvaisuussuhteessa kolaritilastoon.

— Oletko nyt aivan varma, että asia todella on näin?

— No jos se nyt ei aivan sataprosent-

OSTETAAN

GENERAATTORI 50—300 kw
sekä

DIESELMOOTTORI 150—300 hv.

TURUN AUTOTALO OY

Turku, puh. 20 700/Laiho
Vientihöyläämön alue

Onnittelemme!

TAMMIKUUSSA

70-vuotiaita:

21. 1. Johtaja Kalle Vihanto, Loimaa

60-vuotiaita:

9. 1. Liikemies Väinö Emil Ojala, Apiankatu 41, Valkeakoski
13. 1. Asentaja Arvo Viherlaakso, Nyyrikintie 12 G, Kaleva

50-vuotiaita:

3. 1. Työnjohtaja Eino Tanttinen, Vaasank. 8 B 27, Jyväskylä
4. 1. Johtaja Toivo Hamberg, Langinkoski, Sutela
13. 1. Asentaja Reino Hongisto, Feniankatu 4, Lahti

tisesti ole, ainahan niitä poikkeuksia on, mutta eivät ole vakuutusherrätkaan näitä väitteitä kumonneet.

Liikennevakuutuksen pitäisi olla sellainen, että se kolarissa vastaisi vain vastapuolen vahingon, jos hän on syytön, sekä oman auton vahingon sellaisissa tapauksissa, kun se käytössä ollessa, pysäköitynä tai liikkumassa, vaurioituu ilman kuljettajan syytä. Siinä kaikki. Kyllä kolaritilaston numerot alkaisivat vähitellen laskea.

— Saattaapa olla niinkin, mutta tämä asia pitäisi virallisesti ja puolueettomasti tutkia, selittimme, kun Aatos Kikkakin alkoi jo päästä tyyneemmille vesille.

Sinun käsityksesi on tämä. Todistakoot paremmin tietävät, miten asia todellisuudessa on tai miten sen pitäisi olla.

22. 1. Johtaja Taisto Sampolahti, G-Kallelank. 17, Pori

HELMIKUUSSA

50-vuotiaita:

7. 2. Huoltopäällikkö Aarno Linna-puomi, Näyttelijäntie 22 H 90, Pohjois-Haaga
17. 2. Esimies Väinö Heikkilä, Kajaani

MAALISKUUSSA

70-vuotiaita:

5. 3. Toimitusjohtaja Väinö Nyström, Kalevankatu 6, Jyväskylä
23. 3. Herra Nillo Anttila, Tammelund/Helsinki

60 vuotiaita:

15. 3. Työnjohtaja Viljo Airisto, Forssa
23. 3. Herra Nillo Anttila, Tammelund, Helsinki
30. 3. Johtaja Nillo Sellio, Aleksanterinkatu 24, Lahti

50-vuotiaita:

12. 3. Johtaja Tauno Järvinen, Kanaksenkatu 13, Vaasa
16. 3. Johtaja Olavi Tuomi, Olavinpuisto 2, Turku
22. 3. Työnjohtaja Toivo Timonen, Harjukatu 14, Kuopio
25. 3. Työnjohtaja Otto Stenroth, Karhula

AUTOTEKNIKKOJEN UUTISIA

Julkaisija:

Suomen Autoteknillinen Liitto r.y.

Päätoimittaja:

Aarne Sinervo

Toimisto:

Meritullink. 13 A, Helsinki, puh. 37 705

Ilmestyy:

Vähintään 4 kertaa vuodessa

Tilaushinta:

300.— vuosikerta